

Full diocesà

28 de juliol del 2024

«CAMINEM JUNTS AMB ESPERANÇA»

DIUMENGE, 15 DE SETEMBRE DE 2024
JORNADA DIOCESANA

10:30 Acollida

11:00 Presentació i inici de la jornada

11:30 Diversos tallers

13:30 Dinar pícnic

(Cadascú es porta el seu àpat)

15:00 Activitats d'esbarjo

(Cinema, cafè col·loqui, jocs per a infants)

17:00 Missa a la Catedral, presidida pel bisbe Romà

INSCRIPCIONS: Tel. 93 883 26 55 · Mail: registre@bisbatvic.org

«Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat»

Diumenge XVII durant l'any / Cicle B

Lectura del segon llibre dels Reis

En aquells dies, un home de Baal-Salisà va anar a dur a l'home de Déu, Eliseu, vint pans d'ordi, els primers de la collita, i vi novell. Eliseu digué al seu servidor: «Dóna-ho a tota la comunitat i que mengin.» El servidor contestà: «Com puc donar això a un centenar d'homes?» Però Eliseu insistí: «Dóna-ho a tota la comunitat i que mengin. Això diu el Senyor: Tots en menjaran, i encara en sobrarà.» Ell ho repartí, en menjaren i encara en sobrà, tal com el Senyor havia dit. (4,42-44)

Salm responsorial

Tan bon punt obriu la mà, Senyor, ens sacieu de bon grat. [144]

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, jo, pres per causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estrènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot. (4,1-6)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús se n'anà a l'altra riba del llac de Galilea, el llac de Tiberíades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els deixebles. S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus. Jesús alçà els ulls, veié la gentada que anava arribant i preguntà a Felip: «On comprarem pa perquè puguin menjar tots?» Ho preguntava per veure què hi deia Felip. Jesús ja sabia què volia fer. Felip li respongué: «Necessitaríem molts diners per poder donar no més un tros de pa a cadascú.» Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, diu a Jesús: «Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però, què és això per a tanta gent?» Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba, i s'hi assegueren. Eren uns cinc

mil homes. Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent asseguda. El mateix va fer amb els peixos. I en repartia tant com en volien. Quan tothom quedà satisfet digué als deixebles: «Recolliu el que ha sobrat, que no es faci malbé.» Ho recolliren, i de les sobres d'aquells cinc pans d'ordi ompliren dotze coves. Quan la gent s'adonà del prodigi que Jesús havia fet, començà a dir: «Segur que aquest home és el profeta que havia de venir al món.» Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per fer-lo rei, es retirà tot sol a la muntanya. (6,1-15)

«Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba, i s'hi assegueren. Eren uns cinc mil homes. Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent asseguda»

«Doneu-los menjar vosaltres mateixos»

Marcel Nsanzineza, prev.

La litúrgia d'aquest diumenge ens ofereix dues multiplicacions dels pans: una del llibre de Reis —«en menjaren i encara en sobrà»— i una altra de l'Evangeli de sant Joan —«Recollíu els bocins que han sobrat, perquè no es perdi res»—, una sobreabundància en ambdós casos que es fa ressò del «tan bon punt obriu la mà, Senyor, sacieu de bon grat tots els vivents» del Salm 144,16.

Ja sigui en l'evangeli o en la primera lectura, tot comença amb la fam dels homes i amb un gest de compartir. Eliseu rebutja el regal i demana que es reparteixi entre tots. En l'evangeli, hi ha la gent famolenc i un noi que accepta desprendre's dels cinc pans i els dos peixos perquè els portin a Jesús i així els deixebles els reparteixin per satisfer els famolencs.

El que sorgeix primer d'aquest evangeli és la tendresa, la compassió, l'afecte de Jesús per les nostres dificultats i els nostres dolors, i la sobreabundància del seu do. Jesús va compartir la nostra vida en tot i va donar la seva vida perquè poguéssim viure plenament.

El segon missatge es refereix als aspectes més profunds de la nostra vida espiritual: de què tinc fam més enllà dels aliments terrenals essencials? ¿Tinc fam de Déu, del seu amor, de la seva vida? Tinc fam de donar una mica d'amor als qui m'envolten? Tinc fam de la Paraula de Déu que ve a alimentar la meua vida?

El batejat no viu mai aïllat. Accepta ser menjat per aquells que necessiten la seva presència i el seu amor. No sempre és evident, ni sempre fàcil, però Jesús ens torna a dir: «Doneu-los menjar vosaltres mateixos» (Mt 14,16). No oblidem l'exhortació de sant Pau en la segona lectura enumerant les actituds de la vida eclesial: viure d'una manera digna de la vocació que heu rebut, amb humilitat, mansuetud, paciència.

La imatge

Els signes amb què Jesús anuncia l'Evangeli es relacionen amb necessitats ordinàries dels humans: la guarició del cos o de l'esperit, l'aliment per al sosteniment. La necessitat queda ben subratllada per ser en un lloc distant de cases i botigues. Demana la col·laboració dels deixebles i de la gent mateixa. I relaciona l'obtenció del resultat amb la pregària i la fe en el Déu que salva.

Pans i peixos en el Sant Sopar (s. XIII). Absis de la Seu d'Urgell

Agenda

Lit. hores: Setmana I

29 dilluns

—Sts. Marta, Maria i Llàtzer de Betània
—Santa Beatriu de Roma
Jr 13,1-11 / Dt 32 / Lc 10,38-42 o bé Jo 11,19-27

30 dimarts

—Sant Pere Crisòleg, bisbe dr.
—Sts. Abdó i Senén (Nin i Non)
Jr 14,17-22 / Salm 78 / Mt 13,36-43

31 dimecres

—Sant Ignasi de Loiola, fund.
Jr 15,10.16-21 / Salm 58 / Mt 13,44-46

1 dijous

—Sant Alfons Maria de Liguori, dr.
Agost, consagrat al Puríssim Cor de Maria
Jr 18,1-6 / Salm 145 / Mt 13,47-53

2 divendres

La Mare de Déu dels Àngels o de la Porciúncula
Jr 26,1-9 / Salm 68 / Mt 13,54-58

3 dissabte

—Santa Lídia, deixeblla de Sant Pau
Jr 26,11-16.24 / Salm 68 / Mt 14,1-12

4 diumenge XVIII durant l'any / Cicle B

N.S. d'Iltzár

—Sant Ruben, estilista
—Sant Joan Maria Vianney, prev.
Ex 16,2-4.12-15 / Salm 77 / Ef 4,17.20-24 / Jo 6,24-35

La catedral i els canonges

Mn. Joan Mir Tubau

Degà-president del capítol de canonges de la catedral de Sant Pere de Vic

Avui més que mai convé que les nostres catedrals siguin llocs d'acolliment per a una gran diversitat de persones: els qui estimen l'art i l'arquitectura religiosa; els qui busquen un recer de pau, de silenci i de pregària; els qui estimen la fe i la respecten però no la segueixen; els qui volen experimentar la bellesa i la plasticitat de la litúrgia i desitgen viure una experiència de trobada amb Déu que arribi a traduir-se en un testimoniatge de vida...

Entrar a la catedral és entrar en el temple més important de la diòcesi, la catedral és la mare de les esglésies del bisbat i per això ha de ser el centre i el mirall de la vida litúrgica de tota l'Església local. Aquesta vida litúrgica a la catedral té el seu moment culminant en la celebració de l'Eucaristia, al voltant del mateix altar presidit pel bisbe, amb el seu presbiteri

i ministres i la participació de tot el poble sant de Déu.

Aleshores ser canonge, com no pot ser d'altra manera, és, juntament amb els altres membres del capítol, vetllar acuradament per la qualitat espiritual i estètica de les celebracions litúrgiques i exhortar els fidels a participar-hi de manera «plena, conscient i activa», anunciar amb ardor l'Evangelí, promoure l'educació de la fe, tenir cura d'acollir i servir les persones que visiten la catedral, protegir la dignitat i el bon estat de conservació del temple i mantenir el patrimoni històric, documental i artístic catedralici.

Tot aquest ventall de responsabilitats orienta la nostra missió de canonges cap a un objectiu ineludible: intentar que el que es faci a la catedral irradïi la fe de l'Església i acosti les persones a Déu.

Més d'una vintena d'activitats a la tercera edició de «Territori Oliba»

«Nits romàniques», recitals de poesia, visites guiades i caminades són algunes de les propostes de la tercera edició de «Territori Oliba». Fins al 6 de desembre, aquesta agenda d'activitats de descoberta i coneixement del paisatge, dels monuments i de la història d'un territori marcat per la petjada del bisbe i abat Oliba, proposa més d'una vintena d'activitats a Osona, el Bages, el Ripollès i el Moianès. El monestir de Sant Pere de Casserres, el monestir de Santa Maria de Ripoll, la basílica de la Seu de Manresa, el santuari de Montgrony, el claustre gòtic de la catedral de Sant Pere de Vic, el Museu d'Art Medieval de Vic (MEV), el monestir de Santa Maria de l'Estany o el tram del sender (GR151) que connecta Montserrat amb els Pirineus, són alguns dels escenaris de la programació d'enguany.

Es pot conèixer la programació completa a www.casesdoliba.cat/territori2024

Nova campanya de restauració de la basílica de la Seu de Manresa

redacció

Des de l'any 2001 la basílica de Santa Maria de la Seu de Manresa és objecte d'un pla de restauració que possibilita la preservació de l'edifici més emblemàtic de la ciutat i un dels temples gòtics més destacats del país.

Enguany s'enceta una nova fase de restauració de la Seu, declarada Bé Cultural d'Interès Nacional en 1931. Cada any, per a dur a terme les obres de rehabilitació, el bisbat de Vic, l'Ajuntament de Manresa i la Diputació de Barcelona signen un conveni de col·laboració pel qual cada institució destina 60.000 euros per a l'execució de la intervenció. En paral·lel, el bisbat compta amb una subvenció triennial de concurrència pública per a la restauració d'immobles de notable valor cultural del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, per valor de 180.000 €.

En virtut d'aquests acords, actualment s'està acabant de tramitar el conveni per a l'any 2024 entre el bisbat, l'ajuntament i la diputació, que donarà inici a una nova fase de restauració, seguint les indicacions del Pla Director de la Seu redactat l'any 2001 per l'arquitecte Francisco Javier Asarta, amb una gran implicació de l'Associació Amics de la Seu.

Nova fase de restauració

Durant el 2024 està previst que s'executi la fase 04 de la restauració de la nau central de la basílica. Aquesta actuació és la quarta que es durà a terme a la nau central, després d'acabar la restauració del darrer tram de la façana sud dins el conveni del 2020.

En aquest cas, es proposa la rehabilitació de l'arc boterell superior corresponent al contrafort 2 i la restauració dels contraforts del segon nivell corresponents als contraforts 2 i 4.

La intervenció consistirà principalment a reforçar l'arc superior del contrafort, ja que s'ha desplaçat obrint el seu radi i generant una deformació. Caldrà també netejar la pedra i sanejar les parts intervingudes en una actuació molt anterior. Un cop fet, es procedirà a la seva restauració, reposant aquells elements desapareguts en treballs previs o aquells en què l'erosió hagi desdibuixat la textura i geometria primitiva.

Visita d'obra

El dia 26 de juny els representants de les diferents entitats implicades en el projecte de restauració van dur a terme la visita d'obra oficial corresponent a les actuacions acomplertes durant el 2023.

L'arquitecte del projecte, Jaume Soldevila, va explicar la intervenció feta durant la fase 03 —corresponent mòdul de façana entre els contraforts 2 i 3—, la metodologia emprada i les solucions adoptades. En aquesta ocasió, es van netejar i restaurar els elements de pedra i se'ls van aplicar productes hidròfugs i consolidants. També es va restaurar el vitrall i s'hi col·locà un vidre de protecció, seguint el model d'intervencions anteriors.

Suggeriments de lectures per a aquest estiu

Redacció

Espiritualitat i formació cristiana

▪ **Fe, esperanza y caridad** (Raniero Cantalamessa, 232 pp., Ediciones Encuentro)
El P. Raniero Cantalamessa acompanya els lectors en un viatge cap a la comprensió de les virtuts, amb la certesa que no hi ha cap contingut de la fe, per elevat que sigui, que no es pugui fer comprensible a qualsevol intel·ligència oberta a la veritat.

▪ **La llibertat interior** (Jaques Philippe, 218 pp., Albada Editorial)
És una invitació a embarcar-se en un viatge cap a la profunditat de la nostra ànima, on la veritable llibertat ens espera, impertorbable davant els embats de la vida.

Literatura clàssica

▪ **El jardí dels Finzi-Contini** (Giorgio Bassani, 288 pp. Edicions Proa)
La comunitat jueva de Ferrara és sotraguejada, a la fi dels anys trenta, per les lleis racials del govern feixista. Temps després, el narrador evoca el lent pas

de la infantesa a la maduresa enmig del trasbals que va dur el benestar burgès a la crua persecució.

Novel·la

▪ **El ángel de piedra** (Margaret Laurence, 344 pp., Libros del Asteroide)
Ambientada en una fictícia localitat de Canadà, aquesta novel·la conté les memòries de Hagar Shipley, una dona de noranta anys tossuda i inconformista, i encara de geni viu.

▪ **Todo lo que vale** (Tim Gautreaux, 256 pp., La Huerta Grande)
Tim Gautreaux sorprèn amb aquesta sèrie de relats, petites peces mestres plenes d'humor i de tendresa que narren les vides anònimes dels entranyables personatges que componen el teixit social i emocional de l'entorn rural de Louisiana.

Memòries i testimoni

▪ **Deu raons per creure en Déu** (Oriol Jara, 156 pp., Editorial Albada)

Confessió, sorprenent i íntima, d'una persona que es va posar a la recerca de la fe des de la raó.

▪ **Volverán las palomas** (Guadalupe Rodrigo, 240 pp., Editorial Rialp)

La guerra és, per desgràcia, un fenomen omnipresent en la informació internacional i un tema tan habitual que existeix el risc d'insensibilitzar-nos i mirar amb certa fredor el que centenars de milers de persones pateixen diàriament.

Assaig

▪ **Cómo las pantallas devoran a nuestros hijos** (Francisco Villar Cabeza, 400 pp., Editorial Herder)

L'autor reflexiona sobre l'impacte negatiu de la digitalització no tan sols en el neurodesenvolupament dels infants i adolescents, sinó també en el seu desenvolupament social, afectiu i relacional.

Història

▪ **El fin de la inocencia** (Stephen Koch, 472 pp., Editorial Galaxia Gutenberg)
Stephen Koch va ser dels primers historiadors que pogué accedir a importants arxius soviètics durant els anys de la «perestroika». En aquest llibre estudia la vinculació de l'alemany Willi Münzenberg (1889-1940) amb el Partit Comunista soviètic.

Llibre de viatges

▪ **Homo viator** (Pepe Pérez-Muelas, 456 pp., Editorial Siruela)
Reflexions sobre la condició viatgera de l'home i les seves motivacions (supervivència, afany de conèixer, poder, diners, aventura...), però sobretot testimonis variadíssims de viatgers al llarg de la història, des d'Homer fins a l'arribada a la Lluna, és a dir, per terra, mar i aire.

Notícies Breus

Luis de la Fuente: Un Home de fe i futbol

Luis de la Fuente, seleccionador de la selecció espanyola de futbol, és conegut no sols pel seu talent i èxits esportius, sinó també per la seva profunda fe religiosa. Nascut a Haro, La Rioja, De la Fuente ha destacat per la seva trajectòria com a jugador i entrenador, però el que molts no saben és la seva devoció espiritual que l'ha acompanyat al llarg de la seva carrera.

Des de petit, De la Fuente va ser educat en els valors catòlics, una influència que ha marcat la seva manera de veure la vida i el futbol. La seva fe és una part fonamental de la seva identitat, i sovint parla de com li proporciona força i serenitat en els moments més difícils. Per a ell, la fe no és solament una pràctica personal, sinó una guia per a la seva manera de liderar i inspirar els seus jugadors.

Els qui treballen amb De la Fuente solen destacar la seva capacitat per a trans-

metre valors com la humilitat, el respecte i l'esforç. En diverses entrevistes ha mencionat que la fe li dona una perspectiva més àmplia sobre les victòries i les derrotes, ajudant-lo a mantenir-se equilibrat i centrat.

El seu enfocament humà i espiritual ha tingut un impacte positiu en els equips que ha dirigit. Molts jugadors han destacat com la seva manera d'entendre el futbol, basada en valors profunds, crea un ambient de confiança i unitat. De la Fuente creu que el futbol és una escola de vida, on els valors són tan importants com les habilitats tècniques.

En un món on l'esport sovint es veu dominat per l'èxit immediat i la pressió, Luis de la Fuente és un exemple de com la fe i els valors poden conviure amb l'alta competició. La seva història és la d'un home que ha trobat en la seva espiritualitat una font inesgotable de força i inspiració.

Un diplomàtic català, coadjutor d'Urgell

El Sant Pare ha nomenat Mons. Josep-Lluís Serrano Pentinat (de 47 anys i nascut a Tivissa) com a nou bisbe coadjutor de la diòcesi d'Urgell.

Actualment, era conseller de la Secretaria d'Estat de la Santa Seu, després d'haver exercut diversos càrrecs diplomàtics a Moçambic, Nicaragua i Brasil. Serrano passarà a ser titular de la diòcesi quan aquesta quedi vacant, per jubilació de Mons. Joan-Enric Vives i Sicília.

Montserrat, medalla d'or del Parlament

El Parlament català atorgarà la medalla d'honor de la institució en la categoria d'or al Monestir de Montserrat, segons va acordar el dia 9 de juliol la Mesa per unanimitat a proposta del president, Josep Rull. L'acte de lliurament de la màxima distinció de la cambra es farà el 10 setembre a la tarda en el marc dels actes de la Diada Nacional de Catalunya.

A tot el poble fidel del Senyor que peregrina al bisbat de Vic

Romà Casanova, bisbe de Vic

Estimats germans:

El passat setembre, concretament el dia 17, vaig subscriure i promulgar els decrets sinodals, fruit del Sínode Diocesà, en el qual, durant quatre anys, hem anat avançant en el camí de l'escolta, de la pregària i del discerniment. Sense cap mena de dubte, aquest procés sinodal fou un moment de gràcia per a la nostra Església de Vic: ens vam redescobrir com a família, valorant més la unitat en la diversitat i albirant nous camins per a acomplir la nostra missió.

Volem viure la Jornada Diocesana, entorn del Dia de la Catedral, com una experiència de camí sinodal

El Sínode Diocesà no acaba, però, amb els decrets promulgats, sinó que es perllonga amb la recepció d'aquests. Per això, us vaig exhortar a fer una lectura atenta i generosa dels decrets per veure quins camins a fressar ens obre el Senyor en aquests moments de forta descristianització de la nostra societat. Em consta que alguns ho esteu fent en diferents àmbits eclesials: parròquies, arxiprestats, grups, comunitats. Els decrets sinodals —en quant són fruit d'un camí eclesial, en què l'Esperit Sant ha estat invocat, la Paraula s'ha proclamat, el diàleg i l'escolta mútua s'han practicat, amb el propòsit de discernir la voluntat de Déu— duen en ells mateixos una gran riquesa de saviesa eclesial per a l'avui que ens pertoca de viure.

La dinàmica que va engegar el *Sínode per l'esperança* no la podem deixar perdre. Menys encara quan el sant pare Francesc, amb el Sínode de Bisbes sobre la sinodalitat, ens convida a entrar tots en aquesta manera concreta de ser Església: comunió, participació i missió. Per això,

com a Església de Vic necessitem continuar avançant, no pas sols, sinó juntament amb els altres. No és pas, insisteixo, temps d'anar sols —encara que mai no ho ha estat—, sinó de fer experiència del caminar junts, sentint que som molts els qui tenim en el cor el desig de ser fidels a l'Evangeli de Crist, amb zel per convidar els altres a viure en la gran comunió que és l'Església.

Per aquesta raó, havent-ho consultat al Consell Diocesà de Pastoral i als arxiprestos, així com a altres instàncies diocesanes, volem viure la Jornada Diocesana, entorn del Dia de la Catedral —en concret, aquest any, el diumenge 15 de setembre—, com una experiència de camí sinodal, amb un lema: «Caminem junts amb esperança», i amb activitats adients. Ser portadors d'esperança en els nostres cors, amb el desig d'encomanar aquesta virtut als qui trobem en el nostre entorn, és la gran aportació de l'Església al món actual, en aquests moments, com ho ha fet i ho farà sempre al llarg dels segles.

Vic, 12 de juliol del 2024

* Romà, bisbe de Vic

